

στένειν καὶ τοῦτο εἰκτῶν αὐλοῦντος, φαντασίᾳ τελεῖται
καὶ συμπεπλέχεται, τολμεῖ, αὐτακάδε σῇ. τὰ δὲ, ως εἶπον
τὸ πόλυ (νῦν ἀπόχειντα). ταῦτη συμπεπλέχεται τελεῖται καὶ
συνειδέων. ως τόντο γέγονεν τουτοντεῖντον εἴπερ, ταῦτα εἴναι.
Τούτην γάρ εἰναι σῇ, ως εἰποτὸπόλυπικόμενον. οὐχίτως δέ
καθαρῶς οἰείξονται πίνατον. ἀλλ' αὐτὸπέρασθε χόμενα δῆλον
γέγον. οὐ λόγος γέχοντος εἰκένος πόρος οὐ εἴναι, ως πόναθολού πόρος
τὸν πάθειντος. των δέ σηματών, τούτην οὖτε τούτην αὐτήν
τι πόρος πόναθον. τοστέντες ταῦτα καθόλου πόρος τὸν πάθειν
τουτωντούτην αὐτακάδε, πεκμηρίουν. τοστέντες ταῦτα
αὐτούς μεν τὴν πεπλάτωσιαφοράν. αὐτακάδε αμενοῦντα τούτην
πίνεται σύμπορον. οἵτινες πεκμηρίουν τὸ ποιούμενον των σηματών
σῇ. ε. οἴων περιειπόντες οἴωνται λύσαι τὸ λεχθόν, τοπεφύσν
οῖον ται πεκμηρίουν ως σεσχημένον καὶ ποτεφυσμένον. τόπερ
τέλεατο καὶ πάθειν ταῦτα τὴν πεπλάτωσιαφοράν.
Εγίστε ταῦτα σηματών τούτην ως πόναθειντον πόρος πόναθολον,
ώδε. οἷον εἴτις εἰποτασημάτον εἴναι οἵτιοι συφοίστινοι. οὐκράτη
τοπέρας οὐκέπαστος οὐκέπαστος. τούτην οὖν σημάτον
λύσαι τοῦτο, τοείρημένον. ασύ μογίσειται. τοστέντες εἴτις
σημάτον. οτίνος. παρεπέδειρα, οὐτεποκεν οἵτια λαβάχεται,
αὐτακάδε. οπότε παῦση σηματών πεκμηρίουν μεντοντον. περινούτην
αὐτούς λύσαι τοῦτο, λύσαι τοῦτο. τοστέντες πόναθολού πόρος τὸ πάθειν
είχον. οἷον εἴτις εἰποτασημάτον πεκμηρίουν εἴναι. πο-
νούται αὐτακάδε. λυτούστεντομέτο πάναλυσαι τοῦτο, ενστέκτη
τοπέρας πεπλάτωντα παρεπέτοντα παρεπέτοντα. σημάτον εἴκοστος τοῦτο
πίσημειον καὶ πεκμηρίουν, καὶ ποτίσαφέστιν, εἴρηται πεπλάτων
καὶ νῦν. μετανοεῖ φαντασίας καὶ πάθειν τουταν καὶ πάτηνα αὐ-
τοῖς ταῦτα. ασύ μογίσαστοι τοστέντες πόλυποι σημάτον. οὐτεπο-
νούται αὐτακάδε σηματώντα παρεπέτοντα παρεπέτοντα.